

(המשך מעמוד 67)

צבא! היא מספרת. ושוב, הרבה עבודה והרבה מרץ. לא תמיד הקשרים רגועים, הרבה פעמים יש חיכוכים. "יש לה אובדן ססיה לשלמות והיא לא הצליחה להתאפק. אמרה הכל. לא תמיד בצורה נחמדה. היו כאלה שנפגעו והיו כאלה שניסו לשים לה רגל". "מה פתאום רגל? מה זה השטויות האלה? הצחקתם אותי". מתקוממת ישראלה עצמה. אבל הצרות חיכו מעבר לדלת. "מה פתאום צרות?" היא קופצת שוב, "סתם מחלות".

בוקר אחד, לפני שנתיים, התעוררה עם כאב-ראש עז. תחילה התעלמה ממנו, אחרי יומיים נטלה תרופות נגד כאבים. אולם לא היתה כל תגובה. הכאב הלך והתמקד מסביב לזין השמאלית. אחרי ארבעה ימים נעשתה ראייתה כפולה. היא פנתה לרופא. "את צריכה להחליף מישקפיים", פסק בביטחון רב.

הפרעות הראייה גברו והלכו. "אחרי ימים אחדים התחילה לחבוש את עיניה השמאלית. "העדפתי לראות בעין אחת, מאשר לראות כל בחור כפול ארבע". הרופא המשיך להתעקש בעניין המישקפיים. ברגע מסויים החלו הספקות מכרסמים בה. "אולי הייתי תמימה או טיפשה מדי". היא אומרת, והפעם ברצינות ובכאב.

הראשונה שפיקפקה בקביעתו של הרופא היתה חברת-ילדות שלה. היא ניסתה, בעזרת קשרים אישיים, לבקש טובה מרופאים יידיים. ישראלה לא הסכימה. "בסוף פניתי לרופא שהכרתי" היא מת-נצלת. "לפני שהעניין נעשה רציני לא העזתי לחשוב על טובות בכלל. אישפוז אותי למחרת היום. פחדתי. זו הפעם הראשונה שפחדתי מאד. חשבתי שזה גידול ממאיר במוח. התחילו במערכת בדיקות. e-c-g (רישום התנועות החשמליות של המוח) וצילומי גולגולת, ללא מימצאים כל שהם.

הועלה רעיון לבצע בדיקה בהוראת רמת חומר ניגוד לוורידים הרקה. חומר הניגוד מתפורר לצינורות-הדם שמסביב לעין ונעצר במיקרה של חסימה ורידית. ההכנה לבדיקה כללה הנחת מטליות חמות באזורי הרקות. כששכבה בחדר הצילומים והתכוננה לצילום, התחילה להר-

בכל בוקר

ב-7.50

לאתונה ומשם לכל העולם

ראשון	שני	שלישי	רביעי	חמישי	שישי	שבת
Sun	Mon	Tue	Wed	Thu	Fri	Sat
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

OLYMPIC AIRWAYS

פרטים במשרדי "אולימפיק" ובסוכנויות הנסיעות.

בחברה

"שאני אותר על ענייני חברה ובילויים בגלל המנוחה שהרופא ציווה עלי? מה פיתאום?"

גיש כאבים בחזה. השעה היתה 10 בבוקר. הכאבים גברו והלכו, ובעיקבותיהם החל קוצר נשימה. "חשבתי שאני פשוט מת-רגשת. חשבתי שאסור לי להראות את הכאב שלי בפומבי. תמיד חשבתי כך. גם כשהראש התפוצץ ושאלו אותי מה נשמע, ענית: מצויין, מקסים, נהדר!" גם לרופאי אים ענית כך. אולי הגזמתי בתגובות. אולי פיספסו את האבחנה בגלל ההצגה שלי. ואותו דבר קרה גם ברנטגן. הייתי בטוחה שאני מתרגשת או שלפחות שיגידו עלי שאני מתרגשת. בסוף נתנו לי כדורי ארגעה. לא נרגע כלום. לא רציתי לעבור את הצילום. לא הייתי מסוגלת. ברגע מסויים הגיע חולה קשה מחדר מיון. צילמו אותו ואני, לשמחתי, התעכבתי. לא יכולתי לגשום. שוב קראו לרופא ושוב קיבלתי תרופות לארגעה. אחרי חמש שעות הבנתי

בואו אל האוכל הטוב
בואו אל הטעם הטוב
 ג'חנון • חילבה • מלוואח
 דגים • ומאכלי גריל

בית רצון וח.בו יהודה 73, ת"א. טל: 235607

תן טרמפ לחייל

לימודים בארה"ב

Academic Studies Abroad

* יעוץ * הכוונה * טיפול בהרשמה

• כמודים אקדמיים • כמודי אנגלית

תל-אביב (משרד ראשי) : ת.ד. 10171, טל : 472707
 חיפה : ת.ד. 4420, טל. 224034